

**ISSUE
№61**

**EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE**

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

**4TH INTERNATIONAL
SCIENTIFIC
AND PRACTICAL
CONFERENCE**

**ACHIEVEMENTS OF
SCIENCE AND
APPLIED RESEARCH**

NOVEMBER 10-12, 2025. DUBLIN, IRELAND

Бутузова Л.П., Катинська А.С.

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ МНЕМОТЕХНІКИ У
РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ З АЛАЛІЄЮ..... 298

Храмцова Т.

ЛІНГВІСТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВПЛИВУ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ
ПЕРЕКЛАДУ В СУЧАСНОМУ МЕДІАДИСКУРСІ..... 302

Chumak N.

FROM GRAMMAR TO NEURONS: A NEUROSCIENTIFIC
PERSPECTIVE ON EFFECTIVE FOREIGN LANGUAGE
ACQUISITION IN ADULTS..... 306

Section: Physical Culture and Sports

Онопрієнко О.

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ
АКТИВНОСТІ У СТУДЕНТІВ..... 311

Чекмарьова Н.Г., Чернявська О.А., Хаджинов В.А., Максимов А.В.

РОЛЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ..... 316

Section: Politics and Sociology

Байдак Т.М., Фарафонова-Некрасова Т.О.

АРХІТЕКТОРИ ЦИФРОВОЇ СОЦІАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ..... 321

Section: Psychology

Цвіль А.А.

ВТОРИННА ТРАВМАТИЗАЦІЯ І ВИГОРАННЯ ЯК ВИКЛИК
ПСИХОЛОГІЧНОМУ ЗДОРОВ'Ю ПСИХОЛОГА..... 324

Жванія Т.В., Лєтута Д.Є.

ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ В
РЕАБІЛІТАЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ ОСІБ, ТРАВМОВАНИХ
НАСЛІДКАМИ ВОЄННИХ ДІЙ..... 326

Кіріцева О.А., Герасімчук Т.С.

ВПЛИВ СТИЛЮ ВЕДЕННЯ ГРУПИ ТРЕНЕРОМ-ПСИХОЛОГОМ
НА РІВЕНЬ ЕМОЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УЧАСНИКІВ..... 329

2. Лазарус, А. Мультиmodalна терапія: інтегративний підхід у консультуванні. Харків: Гуманітарний центр, 2019. 312 с.
3. Нікіфорова, Г. С. Психологічне консультування: теорія і практика. Київ: Каравела, 2020. 228 с.
4. American Psychological Association. Trauma and PTSD Treatment Guidelines. Washington, DC: APA Press, 2022. 145 p.
5. Figley, C. R. Compassion Fatigue: Coping with Secondary Traumatic Stress Disorder in Those Who Treat the Traumatized. New York: Brunner/Mazel, 2018. 256 p.
6. Herman, J. L. Trauma and Recovery: The Aftermath of Violence—from Domestic Abuse to Political Terror. New York: Basic Books, 2015. 336 p.

ВПЛИВ СТИЛЮ ВЕДЕННЯ ГРУПИ ТРЕНЕРОМ- ПСИХОЛОГОМ НА РІВЕНЬ ЕМОЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УЧАСНИКІВ

Кіріцева Олександра Анатоліївна

здобувач вищої освіти

Герасімчук Тетяна Сергіївна

к.мед.н., доцент

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Україна

Актуальність. У роботі з дорослими тренінговими групами одним із ключових завдань психолога є створення емоційно безпечного середовища, у якому учасники можуть відкрито виражати власні думки, почуття та досліджувати досвід без страху осуду. Відчуття безпеки визначає ефективність навчання, ступінь згуртованості й готовність до особистісних змін. Важливу роль у цьому процесі відіграє стиль ведення групи — система взаємодії тренера з учасниками, яка визначає рівень контролю, емоційної підтримки, емпатії та структурованості процесу. Попри актуальність теми, вплив різних стилів ведення групи (директивного, фасилітативного, інтегративного) на емоційну безпеку учасників досліджено недостатньо. [1-3]

Мета дослідження. Визначити вплив різних стилів ведення тренінгової групи на рівень емоційної безпеки учасників та провести порівняльний аналіз ефективності директивного, фасилітативного й інтегративного стилів.

Матеріали та методи. У дослідженні брали участь 30 дорослих осіб віком від 18 до 45 років, які не мали попереднього досвіду участі у тренінгах. Учасники були випадково розподілені на три групи по 10 осіб:

1. Група А — тренінг, що проводився у директивному стилі (високий рівень контролю, інструктивність, оцінювання висловлювань учасників);

2. Група В — фасилітативний стиль (підтримка саморозкриття, емпатійне слухання, мінімальне втручання тренера);

3. Група С — інтегративний стиль (поєднання чіткої структури із гнучким реагуванням на емоційні потреби учасників).

Тренінгова програма включала 6 занять по дві години. Для вимірювання рівня емоційної безпеки використовували опитувальник “Психологічна безпека в групі” (Е. Edmondson, 1999, адаптація), шкалу емоційного клімату групи (5-бальна оцінка) та спостереження за невербальною поведінкою і частотою конфліктних ситуацій.

Результати дослідження. Отримані результати продемонстрували істотні відмінності між трьома групами.

У директивній групі (А) середній рівень емоційної безпеки становив 3,1 бала, що супроводжувалося помірною згуртованістю (3,0 бала) та зниженим рівнем саморозкриття. Учасники часто проявляли стриманість, побоювання зробити «неправильну» відповідь, частіше реагували захисно. Протягом курсу фіксувалася вища кількість конфліктних епізодів — у середньому 2–3 ситуації за тренінг.

У фасилітативній групі (В) показники емоційної безпеки були найвищими — у середньому 4,5 бала. Учасники виявляли відкритість, готовність ділитися особистими переживаннями, високу довіру до тренера та інших членів групи. Рівень згуртованості оцінювався у 4,6 бала, а конфліктні ситуації майже не виникали (у середньому менше однієї на весь тренінг). Також спостерігалася висока активність і позитивний емоційний клімат.

У інтегративній групі (С) результати були близькими до фасилітативного стилю: емоційна безпека — 4,3 бала, згуртованість — 4,4 бала. Учасники демонстрували довіру й готовність до саморозкриття, при цьому тренер завдяки структурованості допомагав утримувати цілісність процесу. Конфліктні прояви зустрічалися рідко (близько однієї ситуації за тренінг).

Висновки. Стиль ведення тренінгової групи суттєво впливає на рівень емоційної безпеки її учасників:

1. Фасилітативний стиль створює найсприятливіші умови для довіри, відкритості та підтримки, сприяє конструктивній груповій динаміці.

2. Інтегративний стиль поєднує структурність і гнучкість, тому може розглядатися як оптимальний баланс між організованістю процесу і збереженням комфортної атмосфери.

3. Директивний стиль доцільно застосовувати лише у навчальних або кризових форматах, де потрібне чітке керівництво, оскільки він знижує рівень емоційної безпеки.

Отримані результати можуть бути використані у підготовці психологів-тренерів для розвитку навичок фасилітації та створення безпечного групового простору.

Список використаних джерел

1. Edmondson, A. C. (1999). Psychological safety and learning behavior in work teams. *Administrative Science Quarterly*, 44(2), 350-383. <https://doi.org/10.2307/2666999>
2. Facilitative Leadership Toolkit. (2023, April). ACS4CCC. <https://www.acs4ccc.org/wp-content/uploads/2023/04/ACS-Facilitative-Leadership-Toolkit-v19HR.pdf>
3. Kahn, W. A. (1990). Psychological conditions of personal engagement and disengagement at work. *Academy of Management Journal*, 33(4), 692-724.

ВПЛИВ МЕТОДУ ФЕЛЬДЕНКРАЙЗА НА РІВЕНЬ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ ЛЮДИНИ

Закалюжна Оксана

здобувачка вищої освіти магістерського рівня
за спеціальністю «Психологія»

Романенкова Олена

кандидат медичних наук, доцент

Кафедра психології, соціальної роботи та педагогіки
Університету «Україна», м. Київ, Україна

Анотація. Висвітлено філософію та головні психічні складники методу усвідомленого руху Моше Фельденкрайза (Moshe Feldenkrais) в контексті його використання в лікуванні психічних розладів. Емпірично доведено більший позитивний вплив методу на рівень психічного задоволення, рівень соціальної тривоги та ступінь депресії у порівнянні з фітнесом. Проаналізовано використання елементів методу в різних галузях психотерапії.

В часи невизначеності і постійного впливу дистресу на людину важливою задачею психології та психотерапії є питання збереження та відновлення психічного здоров'я завдяки психотехнологіям. В сучасних методах надання психологічної та психотерапевтичної допомоги значного розвитку набуло поняття резильєнтності як складової психічного здоров'я людини. Для позитивного впливу на такі чинники резильєнтності, як рівень психічного задоволення, рівень соціальної тривоги та ступінь депресії використовуються елементи різних соматичних практик, зокрема методу Фельденкрайза.

У дослідженні «Роль тілесно-орієнтованих практик у рівні резильєнтності жінок» було проаналізовано дані репрезентативної групи з 90 осіб: 45 осіб займалися тілесними вправами і 45 осіб не займалися тілесними вправами. Емпірична частина дослідження виявила, що такі тілесно-орієнтовані практики, як йога та метод Фельденкрайза мають більший позитивний вплив на рівень психічного задоволення, рівень соціальної тривоги та ступінь депресії, ніж